Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі ўніверсітэт

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА ЛКСМБ
І ПРАФКОМА БЕЛАРУСКАГА ДЗЯРЖАЎНАГА УНІВЕРСІТЭТА імя У. І. ЛЕНІНА

№ 9 (518) Субота, 16 сакавіка 1963 г. Цана 1 кап. Год выдання XVI-ы

Жыццё матфака

Напружана ідзе зараз жыццё матфака. Па-ранейшаму першакурснікі і другакурснікі ходзяць на лекцыі, спрачаюцца аб рашэнні тых або іншых ураўненняў, аб узятых інтэгралах. А ў старшакурснікаў паявіліся новыя клопаты.

Новыя дысцыпліны паявіліся ў раскладзе заняткаў у трэцякурснікаў — гэта метады вылічэнняў, элементарная матэматыка, педагогіка.

На трэцім курсе адбылося размеркаванне студэнтаў па спецыяльнасцях. Колькі хваляванняў прыйшлося перажыць! Рашалася ж будучыня кожнага. Жаданне ўсіх было, у асноўным, улічана, а цяпер ужо ідуць заняткі поўным ходам.

«Метады вылічэнняў» у тэарэтыкаў народнай гаспадаркі і вылічальнікаў чытае прафесар В. І. Крылоў. Ціха заўсёды ў аўдыторыі. Уважліва слухаюць студэнты, стараюцца не прапусціць ніводнага слова. А ў суседняй аўдыторыі М. У. Піскуноў групе педагогаў чытае педагогіку.

Рэдка сустрэнеш цяпер ва універсітэце чацвёртакурснікаў, а калі і сустрэнеш, то ўсе яны кудысьці спяшаюцца.

Практыка, у іх першая практыка! А першы блін — заўсёды комам. Добрым ён аказаўся ў Лімы Гаркавай, Олі Пятровай, Соф'і Ліўшыц, Галі Рамашка, Зіны Арэшка, Элялі Артынскай. Усе яны — студэнткі педагагічнага аддзялення.

Рамашка, Арэшка, Артынская праходзілі практыку ў сярэдняй школе № 1. Задаволены застаўся імі кіраўнік Сцяпан Аляксандравіч Рабцэвіч. Дзяўчаты добра рыхтаваліся да ўрокаў, праводзілі выхаваўчую работу з вучнямі. Толькі на «выдатна» давала ўрокі Ліма Гаркавая. Яна да паступлення ва універсітэт працавала ў школе, а цяпер яна не толькі сама вырасла, але і сваім сяброўкам дапамагала добрай парадаю.

Зараз педагогі пераходзяць да месячнай вылічальнай практыкі, а потым у іх будзе вытворчая практыка ў майстэрнях. Яны будуць вывучаць такарную, слясарную і іншыя справы.

Чатыры гады назад вучыліся на першым курсе Пецця Стараселец, Ніна Сцефановіч, Косця Філіповіч, Дора Шнейдэр і іншыя. А цяпер ім зноў давялося пабываць на I і 2 курсах. На гэты раз у ролі выкладчыкаў.

Усе яны займаюцца ў групе тэарэтыкаў народнай гаспадаркі і сваю першую практыку праходзяць на родным матфаку. «Страшнавата было, — гаворыць Пецця Стараселец, — і перад студэнтамі, і перад сваімі ж выкладчыкамі. Але нічога!»

Хто ведае, колькі яшчэ лекцый давядзецца чытаць Доры Шнейдэр, але гэтую першую яна ніколі не забудзе. «Тэарэма аб алгебраічным расшырэнні». Колькі хваляванняў, працы прыйшлося ёй укласці! І не дарэмна: на «выдатна» ацанілі першую лекцыю бывалыя выкладчыкі. Практычныя заняткі Дора правяла таксама выдатна.

На «выдатна» прайшлі практыку і Пецця Стараселец, Ніна Сцефановіч, Косця Філіповіч.

Яны ад усёй душы дзякуюць выкладчыкам Ю. С. Багданаву, А. С. Федэнку, С. Я. Рудакоўскай, А. Н. Нахімоўскай, якія вельмі і вельмі дапамаглі ім дасягнуць гэтага.

Да канца падыходзіць вытворчая практыка і ў вылічальнікаў. Яны навучыліся ўжо рашаць праcцейшыя задачы. Добра выходзіць усё ў Н. Шчарбакова, Р. Жаўняка, Кулакоўскай, М. Паварыч і іншых.

Так, напружана ідзе жыццё на матфаку. Але і настрой ва ўсіх бадзёры, працоўны!

Л. ПРЫМАЧУК,
студэнт 3 курса.

БЕРАЖЫЦЕ КНІГУ

Асноўная задача бібліятэкі — прапаганда твораў марксізма-ленінізма, рашэнняў XXII з'езда КПСС, рашэнняў партыі і ўрада, літаратуры па маральнаму кодэксу будаўнікоў камунізма, літаратуры па актуальных праблемах сучаснасці, дасягненняў навукі і тэхнікі і інш.

Бібліятэка, прапагандуючы кнігу, арганізуючы выдачу падручнікаў, вучэбных дапаможнікаў, павінна адначасова паляпшаць стан кніжных фондаў бібліятэкі і арганізоўваць іх ахову.

Распрацаваны новыя правілы карыстання літаратурай ў бібліятэках ВНУ, якімі і павінны карыстацца бібліятэчныя работнікі і чытачы.

Тым не менш, гэтым правілам некаторыя чытачы яшчэ не падпарадкоўваюцца, і таму часта неабходная кніга ляжыць забытая ў чытача, калі іншыя яе чакаюць.

Такіх чытачоў-даўжнікоў у бібліятэцы яшчэ шмат. З мінулага навучальнага года маецца на філфаку 90 даўжнікоў, на фізфаку — 80, на хімфаку — 40, на матфаку — 37, на геафаку — 14, на біяфаку — 12, на гістфаку—11.

Часта студэнты выразаюць старонкі з кніг, падкрэсліваюць у кнігах радкі, што вядзе да псавання кніг і дэзарыентацыі чытачоў.

Наш актыў чытачоў, уся грамадскасць універсітэта дапамагае нам выяўляць такіх гора-чытачоў. Без дапамогі актыву бібліятэка не можа выхаваць акуратных чытачоў, не можа дабіцца вялікага абароту кніг, асабліва падручнікаў.

Калектыў работнікаў абслугоўвання прыступіў да выяўлення парушальнікаў правіл карыстання бібліятэкай і звяртацца да ўсіх чытачоў з просьбай дапамагчы яму ў гэтай цяжкай, але патрэбнай справе.

Пасяджэнне бюро камітэта камсамола

У аўторак адбылося пасяджэнне бюро камітэта камсамола, на якім абмяркоўвалася пытанне «Аб стану арганізацыйнай работы на фізічным факультэце». Са справаздачай па гэтым пытанні выступіў сакратар камітэта камсамола факультэта Васілій Стражаў.

Бюро камітэта камсамола БДУ прыняло канкрэтныя мерапрыемствы па паляпшэнню работы.

Гістарычны домік

Гэты невялікі домік, што стаіць на беразе Свіслачы ў Мінску, часта наведваюць не толькі мінчане, але і многія замежныя дэлегацыі і турысты, што прыязджаюць з розных гарадоў і краін. Гэта — музей І з'езда РСДРП. Яго ганаровымі наведвальнікамі былі М. Тарэз, Т. Жыўкаў, Хо Шы Мін, Ж. Самбу і іншыя выдатныя дзеячы міжнароднага камуністычнага і рабочага руху. Тут, дзе адбыўся І з'езд, пабывалі таксама прадстаўнікі камуністычных партый Аргенціны, Аўстраліі, Бразіліі, Мексікі, Новай Зеландыі, Сальвадора, Уругвая.

Асаблівая людна ў музеі ў гэтыя дні, калі споўнілася 65 гадоў з дня адкрыцця І з'езда.

Нядаўна з экспанатамі музея пазнаёміліся групы школьнікаў з Масквы, Ленінграда, многіх гарадоў і вёсак рэспублікі. Яго наведалі экскурсанты Кемерава, будаўнікі Ташкента і Баранавіч, турысты з Польшчы і ГДР. Многія з іх пакінулі ў кнізе водгукаў шчырыя запісы аб сваіх уражаннях.

Рэйд па інтэрнатах №№ 2 і 4

Навесці ўзорны парадак у інтэрнатах

Пытанні санітарнага стану і парадак ў інтэрнатах універсітэта, безумоўна, хвалююць і студэнтаў, і студсаветы, і камендантаў інтэрнатаў, і рэктарат. Што ж характэрна ў адносінах чысціні і быту студэнтаў у цяперашнім навучальным годзе? Хто вызначыўся ў барацьбе за падтрыманне ўзорнага парадку і якія пакоі заслужылі самую высокую ацэнку.

«ВЫДАТНА» ЗА ПРАЦАЛЮБСТВА?

Да паслуг нашай рэйдавай камісіі — усё. І акуратна вычарчаныя графікі санітарнага стану, і поўная характарыстыка парадку, якую прапануюць члены студсавета, і самыя глыбокія растлумачэнні камендантаў, і... Практыка падсказвае: перад тым, як паверыць, не лепей бы праверыць? і мы праверылі. Бачылі сваімі вачыма, што юрысты, якія жывуць у 4-м інтэрнаце, вучацца не толькі захоўваць савецкія законы, але і падтрымліваць ідэальную чысціню і парадак.

Якія ж гэта «ідэальныя» пакоі студэнтаў? Партрэты? дарожкі? дываны? Не! Проста: на падлозе — ні смяцінкі, ні пясчынкі на плінтусах, у шафах, за тумбачкамі. Ложкі чыстыя, па ўсіх правілах запраўленыя, падушкі акуратна пакладзены, ніводнага загорнутага вугалка на адзеяле ці на прасціні. Ці не праўда — добра? А як жа сталы, крэслы? Будзьце ўпэўненыя — на свеіх месцах стаяць, ножкі працёртыя вільготнай трапачкай. На сталах — газеты, кнігі — у стосіках. Нам могуць супярэчыць студэнты іншых факультэтаў. Але «пяцёркі» — факт, праверкай пацвердзіліся... І гэтага недастаткова? Прыходзьце ў інтэрнат, юрысты вас ахвотна прымуць і абавязкова вам свой вопыт перададуць. Падкрэсліваем: там жывуць амаль адны рабяты. А ў пакоях дзяўчат тым больш утульна. Ёсць і кветкі ў вазах, і гітары ў руках, і песні на вуснах. Весела і радасна жывуць і адпачываюць студэнты.

Шмат добрага можна сказаць і аб парадку ў інтэрнаце № 2. У пакоі № 36 (адказная Ларыса Шыпінская) мы нават пры самай прыдзірлівай праверцы не знайшлі ні пылу, ні гразі. Адзенне акуратна развешана ў шафах. Абутак на самай ніжняй паліцы, адгароджаны ад іншых рэчаў поўнасцю. Для прадуктаў адведзена зусім іншае месца. Такіх пакояў у гэтым інтэрнаце — большасць.

Студэнты, якія жывуць у такіх узорных пакоях, маюць сваім дэвізам: «Чысціня і парадак у інтэрнаце—залог выдатнай вучобы і моцнага здароўя».

У кожным з інтэрнатаў з маланкавай хуткасцю разносіцца вестка аб тым, што камісія «перарадзілася» і сёння не будуць ставіць «двоек» за парадак у пакоях. Яны, маўляў, прыдуць, паглядзяць, зробяць заўвагу, калі неабходна, і спакойна уйдуць. Так думалі многія студэнты, а некаторыя нават крыўдзіліся, калі члены камісіі праходзілі міма дзвярэй іх пакою. Вельмі цяжка было пабываць у сотнях пакояў, аднак мы са сваёй задачай справіліся і задаволілі просьбу амаль усіх.

Нам давялося ўбачыць шмат сапраўды добрага і ўзорнага, аб чым мы расказвалі вышэй. Але прыйшлося ўбачыць і

БЫТ ГУЛЬТАЁЎ І АБІБОКАЎ

Інтэрнат № 4. Пакой № 52-а (адказны Аляксандр Скарабагатаў). На абы як разасланых прасцінях сядзяць «іх вялікасці» студэнты! Яны ў шапках і паліто. На нашы пытанні штосьці незразумелае балбочуць. Прозвішчаў сваіх не назвалі. На астатніх ложках навалена адзенне, на падлозе—акуркі, шматкі паперы.

Такі ж малюнак паўтараецца ў пакоях №№ 42, 89, 163, 86, 142-а і іншых.

Ходзяць чуткі, што дырэктары прадуктовых магазінаў скора будуць хадзіць да студэнтаў, якія нясвоечасова здаюць посуд... з-пад водкі і віна. Можа, гэта і хлусня, але ж... Не, не! Малочны і кансервавы посуд тут ні пры чым.

У пакоі № 54 перад нашым візітам жыхары навялі «ажур». Усе лішнія рэчы раскідалі па кутках, пад ложкі, за тумбачкі. Адкрылі шафу. Там складзены кнігі, сшыткі, газеты. У чым справа? Чаму яны не ў тумбачках? Аказваецца, гэта проста маскіроўка: за кнігамі — 6 бутэлек з-пад водкі і віна. Хто прынёс іх у інтэрнат? Пакой маўчыць... У 233 пакоі мы знайшлі таксама 6 бутэлек, у 281-м— 8. Першынство заняў усё ж 107 пакой. Там мы знайшлі 10 бутэлек, І гэта ў студэнцкім пакоі!

Інтэрнат № 2. Пакой № 72. Пасцелі раскіданы. За тумбачкамі столькі пылу, што ніякі пыласос не дапаможа.

У 65 пакоі няма дзвярной ручкі. У шафе бутэлькі з-пад водкі. Колькі? Збіліся з ліку.

За стан у пакоі № 4 адказвае А. Чэчко. На паперы. А на справе — поўная безгаспадарчасць. Пасцелі не засланыя, на падлозе— шматкі паперы, бруд. Цэлая батарэя — 8 бутэлек.

61 пакой увогуле цэлы месяц жыве без адказнага. У графіку— дзве «двойкі». Падлога брудная, да стала не дакранешся — запэцкаешся.

Адпаведна, дэканаты, студсаветы інтэрнатаў не будуць чакаць новых сігналаў, і прымуць адпаведнае рашэнне адносна жыхароў названых пакояў. У інтэрнаце не месца п'яніцам і абібокам! Хто-ніхто спрабаваў адгаворвацца занятасцю, зваліць віну на іншых. Прыходзілася доўга гутарыць, паказваць, як правільна трэба засцілаць пасцелю, які павінен быць парадак у шафах, у тумбачках. Многія студэнты ахвотна выслухвалі нас, спагаджаліся з

(Заканчэнне на 2 стар.).

Навесці ўзорны парадак у інтэрнатах

(Пачатак на 1 стар.)

нашымі заўвагамі. Аднак былі і такія, для якіх «закон не пісаны»:

ШТО ХАЧУ, ТО І РАБЛЮ

Асабліва вызначаецца Эдуард Мельнікаў. Гэта «нявіннае дзіцянё» забаўляецца звычайным востраносым нажом.. Ён бярэ яго ў сває ручанькі і што ёсць сілушкі кідае ў дзвер. Такіх «дзетак» на студэнцкай лаве рэдка сустрэнеш. Але і студсавет, дальбог, залішне ўжо цярпліва адносіцца да Мельнікава.

Вельмі ўжо «забыўчывы» стаў Генадзь Кананенка. Ён зусім не нарошна «забывае», што ложак трэба запраўляць, што трэба ў пакоі прыбіраць. Ён так хватануў рэпрадуктар аб сценку, што цяпер самы вопытны майстар не адрамантуе яго.

Вось і адтрымліваецца, што ў інтэрнаце могуць суіснаваць адначасова дзве крайнасці і нібы два светы — чэсных, працалюбівых і мірок абываецелей, якому не месца пад крышай інтэрната.

А ПАВУЧЫЦЦА ЁСЦЬ У КАГО

Добра адгукаюцца ў інтэрнаце № 2 аб Ліне Корзун. Яна сочыць за тым, каб на кухне 3 паверху заўсёды ў чысціні былі падлога, сталы і інш. Рэгулярна выносяцца адходы прадуктаў, бачок заўсёды вымыты. У прадуктовых шафах паліцы акуратна засцеленыя. Узорны парадак захоўваецца ў ленпакоі і ў дзесятках жылых пакояў.

У вялікай колькасці можна прывесці прыклады і з інтэрната па вуліцы Дзімітрава.

Успамінаючы жыццё і вопыт мінулых гадоў і аналізуючы лепшыя паказчыкі цяперашняга навучальнага года, можна з упэўненасцю сказаць, што да выдатнага стану ўсіх інтэрнатаў не так ужо і далёка. Ёсць у каго павучыцца, ёсць і свой багаты вопыт падтрымання ўзорнай чысціні і парадку.

Нядрэнна было б студэнтам нашага універсітэта пацясней звязацца з іншымі вышэйшымі навучальнымі ўстановамі і падзяліцца, абмяняцца з імі вопытам. Напрыклад, з Львоўскім політэхнічным інстытутам, які на Усесаюзным аглядзе заняў першае месца. У іх ва ўсіх інтэрнатах створаны партыйныя групы і групы дзяжурных камендантаў з ліку лепшых студэнтаў.

Вялікую дапамогу можа аказаць шэфства дзявочых пакояў над пакоямі юнакоў (няхай гэта не выклікае недаверлівую ўсмешку) або лепшых пакояў над горшымі. Да гэтага ча у не зжыта старая прывычка спасылацца на дрэнны выгляд пакою, у якім, маўляў, несучасная мэбля. Неабходна перагледзець змест і яшчэ больш узмацніць ролю сацыялістычнага спаборніцтва за лепшае ўтрыманне інтэрнатаў.

Безумоўна, адным студсаветам з такімі вялікімі задачамі не справіцца. Ім на дапамогу павінны прыйсці партыйная, прафсаюзная, камсамольская арганізацыі, лепшыя студэнты, рэктарат

Члены рэйдавай брыгады:

у інтэрнаце № 2:

А. Я. Гарачава, камендант,
М'калай Кучынскі, Андрэй Бягун, студэнты;

у інтэрнаце № 4:

Г. М. Рабцэвіч, камендант,
Віктар Давыдка, Леанід Дашук, члены студсавета,
Уладзімір Свеціч, намеснік старшыні студсавета,
Людміла Прышчэп, студэнтка;
Георгій Огій, заг. аддзела газеты «Беларускі універсітэт».

Паэзія—гэта вянец мастацтва

Кожны, хто мае справу з літаратурай, павінен ведаць цвёрдую цану слову. Паэзія ж выражаецца ў свабодным чалавечым слове. А слова ёсць і гук, і карціна, і пэўнае ўяўленне аб тым, што аўтар малюе. Чытаючы твор, чалавек павінен бачыць перад вачыма тое, аб чым ідзе размова. А вобразы павінны так запасці ў душу, што яшчэ доўга будуць круціцца ў галаве і чытач усклікне: «Як я раней да гэтага не дадумаўся?!».

Асабліва вялікую канкрэтнасць слова мае ў лірычным творы, *«якога нельга ні пераказаць, ні растлумачыць, але можна толькі адчуць і то не інакш, як прачытаўшы яго так, як выйшаў з-пад пяра паэта. А, пераказаны прозай, лірычны твор ператвараецца ў агідную і мёртвую лічынку, з якой толькі што выпархнула бліскучая радужнымі кветкамі бабачка»* (Бялінскі).

Вось якім павінна быць слова ў паэзіі. Верш «Музычнае вучылішча» Уладзіміра Верамейчыка, змешчаны ў № 1 насценгазеты «Слова філолага», выклікаў шэраг адмоўных водгукоў у чытача. Перш за ўсё, у творы няма свежай паэтычнай думкі, сустракаюцца радкі жывой прозы, нават штампы, чаго нельга дапускаць у паэзіі

Затым да іх праз нейкую хвіліну
Паверхам вышай, голасам ніжэй
Задумліва ўплялося піяніна,
А песня стала нечага званчэй.

Аб беднасці і збітасці рыфмы і казаць не прыходзіцца — гэта добра бачна з прыведзеных радкоў. Далей аўтар піша аб мелодыях музыкі, што даносяцца з аўдыторыі музычнага вучылішча,

І песня разрастаецца, хвалюе,
І я за ёй у далечынь плыву.
Зачараваныя статуі
Паволі паднімаюць галаву.

Што тут? Казка паэзіі ці проста цуды Ул. Верамейчыка, які «перабаршчыў» сваімі статуямі? Такая гіпербалічнасць губляе ўсялякі сэнс. Рытм таксама не вытрыманы. У трэцяй страфе зніклі некалькі складоў. Ад гэтага рытм верша кульгае.

Як жа можна збіцца з рытму?! Гэта ж дыханне верша, «асноўная сіла яго, энергія, падобная электрычнасці, або магнетызму»,— адзначаў Уладзімір Маякоўскі.

У вершы Ул. Верамейчыка зусім мала выразнасці. Як гавораць, ёсць і *до*, і *рэ*, і *мі*, толькі *солі* не хапае. Гэта робіць верш высахшым і нецікавым:

Грыміць ад гукаў дом стары, музычны,
А мне яшчэ чагосьці не стае.
Ансамбль сціхае... чую голас зычны,
Спявачна праніклёна падае.

Асаблівасцю паэтычнай мовы з'яўляецца яе экспрэсіўнасць, якая дасягаецца дзякуючы ўмеламу выкарыстанню эпітэтаў, метафар ці параўнанняў. Знайсці тое слова, якое іменна патрэбна ў кантэксце — у гэтым і майстэрства мастака. Сціснутасць слоў і шырокае мора думак— такім павінен быць верш, калі ён сапраўдны. А рыфмы так проста не даюцца. Іх трэба лавіць зняпацку, ноччу і днём, як лятучых мышэй.

Аўтару верша трэба яшчэ шмат працаваць, каб з гонарам пад творам ставіць сваё прозвішча. Інакш нельга. Паэзія любіць працу настойлівую. Не, мы не за вершы-мініяцюры, а за сапраўдныя вершы, хоць і доўгія, як у Ул. Верамейчыка.

Не, з гэтым вершам Ул. Верамейчыка згадзіцца цяжка. Рэдкалегія «Слова філолага» павінна больш строга і крытычна падыходзіць да паэтычных твораў. Каму, як не нам, філолагам, пісаць так, каб імі зачытваліся фізікі, захапляліся матэматыкі, заношвалі ў кішэнях біелагі, географы! Каб кожны сказаў: «Во, гэта сапраўднае мастацтва!».

К. КАНУС.

Фізкультура і спорт

На прыз газеты „Беларускі універсітэт"

У сераду ў памяшканні галоўнага корпуса пачаліся спаборніцтвы шашыстаў на прыз газеты «Беларускі універсітэт». Іграюць каманды фізічнага, хімічнага, філалагічнага, 3 курса матэматычнага, 2 курса матэматычнага факультэтаў (узмоцненая першаразраднікам А. Абрамовічам з 4 курса) і вылічальнага цэнтра.

У прынятым палажэнні аб правядзенні спаборніцтваў, у параўнанні з апублікаваным раней праектам, ёсць некаторыя змены. У саставе каманд — па 5 мужчын і 1 жанчыне ў рускія шашкі. Пераможцы па дошках узнагароджваюцца граматамі спартыўнага клуба БДУ. Месца каманды вызначаецца па колькасці набраных ачкоў.

У першы дзень вялікага поспеху дабіліся фізікі, выйграўшыя тры партыі і звёўшыя адну на нічыю. Астатнія дзве партыі не адбыліся па ўважлівых прычынах і перанесены на другі дзень.

Нейкага поспеху дабіліся і філолагі. Яны хоць і прайгралі 3 курсу матфака з лікам 2:4, але гэта—поспех. Выйграць у каманды, палавіна якой першаразраднікі, філолагам пакуль не пад сілу. Але іх арганізаванасць імкненне пасцігнуць глыбокія тайны ігры даюць упэўненасць, што гэтая каманда будзе грозным канкурэнтам для любой каманды. Ужо цяпер можна адзначыць добрую ігру іх дзяўчыны Е. Кавалёнак, якая выйграла ў вопытнай А. Пачэпка. Заўважна вырас клас ігры Г. Дзмітрыева, І. Рулекі, К. Сіневіча і многіх іншых.

Цэнтральнай была сустрэча каманд 2 курса матфака і вылічальнага цэнтра. На 5 і 6 дошках дружакурснікі Тузік і Кавалеўская перамаглі сваіх супернікаў. На трэцяй дошцы інжынер вылічальнага цэнтра М. Лепяшынскі выйграў у Г. Хацкевіча. Цікава праходзіла сустрэча на першай дошцы паміж кандыдатам у майстры Г. Драбушэвічам і першаразраднікам А. Абрамовічам. Гэтую партыю выйграў Драбушэвіч і зраўняў лік сустрэчы. Астатнія дзве сустрэчы закончыліся нічыю. У выніку —3:3.

Уперадзе — упартая барацьба амаль раўных па сіле «праціўнікаў».

Ігры адбываюцца ў памяшканні галоўнага корпуса (аўдыторыя № 336) па серадах з 19.00 і па нядзелях з 12.00.

Старты лыжнікаў

9—10 сакавіка на станцыі «Зялёнае» праходзіла першынство універсітэта па лыжах. Спаборніцтвы прайшлі вельмі арганізавана, і ў гэтым вялікая заслуга судзейскай калегіі. У першынстве ўдзельнічалі 9 каманд. На першае месца ў агульнакамандным заліку выйшлі гісторыкі. Другое месца заняла 2 каманда фізфака, на трэцім месцы — хімікі.

На дыстанцыях 5 і 10 кіламетраў першынствавала Оля Філіповіч (хімфак), на 3 кіламетры—Ліля Дубініна (юрфак). Сярод мужчын ў гонцы на 15 і 20 кіламетраў перамог Пётр Явід (геафак), выдатна прайшоў 10-кіламетровую дыстанцыю Аляксандр Галкоўскі з гістарычнага факультэта.

У эстафетах сярод мужчын перамаглі гісторыкі, у жанчын—студэнткі хімфака.

А. БАЛЕСНЫ.

Наш конкурс заканчваецца

Рэдакцыя атрымала апошнія дзве назвы, якія чытачы далі здымку А. Войды. Вось яны:

П. В. М. (студэнт 4 курса філфака пажадаў сваё прозвішча не раскрываць) — «Зімовыя летуценні».

Генадзь Мяцельскі (3 курс філфака) — «У царстве зімы».

У наступным нумары рэдакцыя аб'явіць вынікі конкурсу на лепшую назву, а таксама раскажа, які прыз атрымае пераможац.

Загадка

Што гэта такое?

Паміж
Камення і травы
Паўзе
Змяя без галавы,
Без галавы,
Але шыпіць,
Злуе,
Аерам шалясціць.
А хвост —
Канца яму няма!
Паўзе змяя,
Пакуль зіма
Не пройдзе ўладна
Па дварэ,
Тады прыціхне
І замрэ,
І сніць
Да самае вясны,
У моцнай спячцы
Казкі-сны.

ЦІКАВА ВЕДАЦЬ, ШТО...

...існуе кніга, якая надрукавана ў 24580 тамах. Гэта кітайскі энцыклапедычны слоўнік, які сабраў на сваіх старонках усе навуковыя звесткі, вядомыя да нашай эры. Ёсць у кітайцаў таксама і слоўнік, надрукаваны ў XVII стагоддзі, у 5020 тамах, кожны па 170 старонак.

* * *

...самая старажытная кніга—папірус, які напісаны ў 3350 годзе да нашай эры. Ён захоўваецца ў Нацыянальнай бібліятэцы ў Парыжы.

* * *

...самая вялікая па памеру кніга — анатамічны атлас, выдадзены ў Вене паміж 1823 і 1830 гадамі. Лісты яго маюць 190 сантыметраў у вышыню і 90 сантыметраў у шырыню.

* * *

...самая маленькая ў свеце кніга была надрукаваная ў 1897 годзе ў Падуе, у Італіі. Памер кнігі — 10×6 міліметраў.

* * *

...самая цяжкая кніга ў свеце — «Гісторыя вострава Ітака». Яе адзіны том мае вагу каля 48 кілаграмаў.

* * *

...Усім вядомы лёд мае каля двухсот назваў? Лёд, перамешаны са снегам, называецца «сняжура», невялікія ледзяныя накапленні называюцца «стамухай». Ёсць яшчэ блінчатыя льды, тарасістыя, лёд-падлетак, шуга, «сала», «каша» і яшчэ многа іншых назваў.

Рэдактар У. КУЛАЖАНКА

Адрас рэдакцыі:
Мінск Універсітэцкі гарадок, галоўны корпус, 212. Тэл. 2-07-19.

Друкарня Белсаўпрофа.
АТ 03732. Тыр. 2000. Зак. 995.